

Warszawa, dnia 24 czerwca 2024 r.

DR.8361.14.2024

DECYZJA PO.131.C.100.2024.MM

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy

Arturowi Kowalczykowi

prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą:

Kowalczyk Artur

karę pieniężną w wysokości **500 zł** (słownie: pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

W toku kontroli, w pracowni krawieckiej przy ul. Andrzeja Struga 19/21 w Radomiu (punkt świadczenia usług), zakwestionowano 20 rodzajów usług zawartych w cenniku, ponieważ w udostępnionym przez przedsiębiorcę cenniku nie uwidoczniono ich cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen - określono je z zastosowaniem przedziału cenowego obustronnie zamkniętego. Ponadto w uwidocznionym cenniku usług przy uwidocznionych cenach nie podano informacji, że cena za wykonanie usługi nie obejmuje wartości materiałów i towarów niezbędnych do jej realizacji.

Powyższa nieprawidłowość narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 10 ust. 1 i 5 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776).

UZASADNIENIE

W dniach 04-08.03.2024 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie Delegatura w Radomiu, przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy Artura Kowalczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Kowalczyk Artur.

W toku kontroli, w pracowni krawieckiej przy ul. Andrzeja Struga 19/21 w Radomiu (punkt świadczenia usług), zakwestionowano 20 rodzajów usług zawartych w cenniku:

w grupie *SKRACANIE DOŁÓW*:

1. Marynarka,
2. Spodnie,
3. Płaszcz,
4. Bluzki/koszule,

5. Spódnice,
6. Sukienki,
7. Suknie ślubne;

w grupie *SKRACANIE RĘKAWÓW*:

8. Płaszcz/kurtka/koszulki,

w grupie *ZWĘŻANIE*:

9. Spodnie,
10. Spódnica,
11. Sukienki,
12. Bluzki/koszule,
13. Płaszcz,
14. Marynarka;

w grupie *WYMANA PODSZEWKI*:

15. Spódnica,
16. Płaszcz,
17. Żakiet/marynarka;

w grupie *WYMIANA ZAMKÓW*:

18. Sukienki,
19. Kurtki,
20. Bluzy.

W miejscu świadczenia usług krawieckich, w udostępnionym przez przedsiębiorcę cenniku usług nie uwidoczniono cen ww. usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen - określono je z zastosowaniem przedziału cenowego obustronnie zamkniętego. Ponadto w uwidocznionym cenniku usług przy uwidocznionych cenach nie podano informacji, że cena za wykonanie usługi nie obejmuje wartości materiałów i towarów niezbędnych do jej realizacji. Powyższe narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 10 ust. 1 i 5 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Za cenę, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, uznaje się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

Zgodnie z § 10 ust. 1 rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług, ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług. Jeżeli jest to zgodne z praktyką obrotu, ze względu na rodzaj świadczonej usługi zamiast cen za usługę można podawać cenę jednostkową. W myśl § 10 ust. 5 ww. rozporządzenia w przypadku gdy cena za

wykonanie usługi nie obejmuje wartości materiałów i towarów niezbędnych do jej realizacji, jednoznacznie informuje się o tym konsumenta.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy do przestrzegania ww. obowiązków zobowiązany jest przedsiębiorca.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że przedsiębiorca Artur Kowalczyk prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: Kowalczyk Artur nie uwidoczniał cen za usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen (określono je z zastosowaniem przedziału cenowego obustronnie zamkniętego), tym samym nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

W związku z powyższym 26.04.2024 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014r. o informowaniu o cenach towarów i usług, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ww. ustawy. W zawiadomieniu stronę pouczono o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

W dniu 16.05.2024 r. do Inspektoratu wpłynęło pismo, w którym strona poinformowała o przychodach, wydatkach w prowadzeniu działalności oraz dochodzie za ubiegły rok. Wskazała również, iż nie osiągnęła żadnych korzyści finansowych w związku z naruszeniem obowiązków wymienionych w protokole kontroli, a cennik został poprawiony zgodnie z zaleceniami jeszcze podczas kontroli. Strona podniosła, iż podczas poprzedniej kontroli inspektorzy nie kwestionowali formy cennika i nie przedstawili w tej kwestii żadnych zaleceń. Przedsiębiorca wniósł o odstąpienie od nałożenia kary, ze względu na brak korzyści oraz ze względu na bardzo małe dochody. Ponadto strona poinformowała, że cennik w branży krawieckiej bez widełek cenowych jest całkowicie niepraktyczny, ponieważ wiele rzeczy podlega indywidualnej wycenie, ze względu na rodzaj materiału, sposób wykończenia, wielkość itp.

Mając na uwadze konieczność dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, pismem z 27.05.2024 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej na podstawie art. 35 § 3 kpa postanowił przedłużyć postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie.

Organ wziął pod uwagę wyjaśnienia strony i zauważył, iż odpowiedzialność wynikająca z popełnienia deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny. Okoliczności towarzyszące naruszeniu prawa, związane ze specyfiką oferowanych usług, nie zwalniają przedsiębiorcy z wypełniania nałożonych przez przedsiębiorcę obowiązków. Ponadto należy odnotować, że brak uwidocznienia jednoznacznego oraz niebudzącego wątpliwości cennika pracowni krawieckiej utrudniał konsumentom poznanie cen za oferowane usługi, co w istotny sposób mogło naruszyć ich interes ekonomiczny. Nie ma żadnego prawnego uzasadnienia, aby przedsiębiorcy, uwzględniając specyfikę prowadzonej przez siebie działalności usługowej, kierując się niejasnymi i nieprecyzyjnymi kryteriami, uwidaczniali ceny z naruszeniem kryteriów ustawowych.

Zaakceptowanie takiej wykładni art. 4 ust. 1 ustawy o cenach stanowiłoby niedopuszczalne stosowanie wykładni rozszerzającej. Prawidłowa zaś wykładnia tego przepisu powinna polegać na przyjęciu poglądu, że obowiązek nałożony na każdego przedsiębiorcę, gdy chodzi o uwidocznienie ceny powinien być realizowany przez sporządzenie cennika udostępnionego konsumentom w miejscu świadczenia usług zgodnie z § 10 ust. 1 i § 11 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Przeciwno temu stanowisku nie powinny przemawiać trudności związane z ustaleniem ceny za poszczególne, specjalistyczne usługi. Obowiązek ten przedsiębiorca spełnia w powszechnie dostępnej formie wizualnej prezentacji (cennika), co stwarza konsumentom możliwość porównania cen. Sposób prezentacji związany podaniem przedziału cenowego czy też z indywidualną konsultacją z klientem, celu tego nie spełnia. (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2021 r. II GSK 805/21). Konkludując przedsiębiorca jako profesjonalny uczestnik obrotu powinien mieć świadomość obowiązujących przepisów prawa w zakresie prowadzonej przez niego działalności i tak ją zorganizować aby sprostać ich wymaganiom. Zgodnie z Wyrokiem NSA z dnia 11 sierpnia 2022 r. II GSK 541/19 „Nawet jednorazowe naruszenie obowiązków, określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług stanowi delikt administracyjny. Natomiast z mocy art. 6 ust. 1 tej ustawy, każdy przedsiębiorca, dopuszczający się takiego deliktu, podlega administracyjnej karze pieniężnej. Okoliczności konkretnego naruszenia tych obowiązków, mają jedynie znaczenie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Niewątpliwie właściwy organ administracji, określając wysokość kary, winien uwzględnić zarówno stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, jak i dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu (art. 6 ust. 3 tej ustawy).” Dodatkowo, należy odnotować iż strona naprawiła przedmiotowe nieprawidłowości, co potwierdza, iż możliwe było podanie dokładnej kwoty poszczególnych usług. Ponadto odnosząc się do poprzedniej kontroli, organ pragnie zauważyć, iż z akt sprawy wynika, iż ceny uwidocznione były w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Trudno więc uznać, iż także one zawierały przedziały cenowe. Należy przy tym zauważyć, iż kontrola z dnia 22.08.2016 r. została przeprowadzona pod innym adresem, a mianowicie: w pracowni krawieckiej przy Pl. Jagiellońskim 1, 26-600 Radom. Natomiast kontrola z 04.03.2024 r. została przeprowadzona w pracowni krawieckiej przy ul. Andrzeja Struga 19/21, 26-600 Radom, co za tym idzie w dwóch różnych placówkach. W związku z powyższym kontrola, która została wspomniana w piśmie przedsiębiorcy nie ma wpływu na toczące się postępowanie administracyjne.

Ponadto organ informuje, iż z urzędu rozpatrzył przesłanki ewentualnego zastosowania art. 189f kpa. Natomiast odnosząc się do przesłanek nakładania administracyjnej kary pieniężnej należy wskazać, iż w przedmiotowej sprawie ma zastosowanie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, zgodnie z którym to przepisem przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia, dotychczasową działalność przedsiębiorcy w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje:

Stopień naruszenia obowiązków (charakter, waga, skala, czas trwania naruszenia):

W miejscu świadczenia usług krawieckich w udostępnionym przez przedsiębiorcę cenniku nie uwidoczniono cen usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen - określono je z zastosowaniem przedziału cenowego. Ponadto w uwidocznionym cenniku usług przy uwidoczniionych cenach nie podano informacji, że cena za wykonanie usługi nie obejmuje wartości materiałów i towarów niezbędnych do jej realizacji. Powyższe narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 10 ust. 1 i 5 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług. Należy mieć na uwadze fakt, że nieprawidłowość dotyczyła przeważającej ilości usług (20 usług na 29 sprawdzanych w toku kontroli), a z uwagi na fakt, iż zakres cen był niejednoznaczny i budzący wątpliwości, konsument nie był w stanie w sposób dokładny oszacować ceny danej usługi. Dodatkowo nie był on poinformowany o fakcie, iż cena za wykonanie usługi nie obejmuje wartości materiałów i towarów niezbędnych do jej realizacji. Należy mieć na uwadze okoliczność, że brak uwidocznienia dokładnych cen za oferowaną usługę oraz informacji, iż cena za wykonanie usługi nie obejmuje wartości materiałów i towarów niezbędnych do jej realizacji, pozbawiał konsumenta ważnych informacji, w oparciu o które dokonuje decyzji o skorzystaniu z usługi. Powyższe w istotny sposób mogło naruszyć interes konsumenta. Naruszenie zostało stwierdzone 04.03.2024 r. W toku kontroli okazano poprawiony cennik usług.

Dotychczasowa działalność podmiotu, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków:

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, ustalono że przedsiębiorca rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej 01.06.2010 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów z zakresu obowiązku informowania o cenach. Strona poinformowała, iż nie uzyskała korzyści majątkowych ani strat w związku z naruszeniem obowiązków, o których mowa powyżej.

Wielkość obrotów i przychodu:

Przedsiębiorca przekazał informację o wielkości przychodu za 2023 r.

Sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE:

Powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). Pomimo zaprzestania naruszania prawa, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej

kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano powyżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 Kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 Kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania im istotnych informacji.

Biorąc pod uwagę przesłanki określone w art. 6 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług oraz wymogi określone w art. 8 dyrektywy 98/6 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L Nr 80, s. 27), kary za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, kara pieniężna może być wymierzona do wysokości 20 000 zł.

Mając na uwadze ww. przesłanki, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał iż przedsiębiorcy Arturowi Kowalczykowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: Kowalczyk Artur za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 6 ust. 1 ww. ustawy w wysokości 500 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, karę pieniężną w kwocie **500 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

